

Jeszenszky Zsolt: Merényl?k, árulók, gazemberek

2024 július 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Elszomorító a kép a nyugati világról, benne a demokrácia állapotáról.

is híján meggyilkolták az Egyesült Államok korábbi és vélhetően következő elnökét, Donald Trumpot. Valamint megválasztották, pontosabban újraválasztották az Európai Bizottság elnökét, Ursula von der Leyent. Más-más módon, de mindkét eset rendkívül súlyos. És mindkettő elszomorító képet fest a nyugati világról, benne a demokrácia állapotáról.

Ebből a szempontból valójában a második eset a súlyosabb.

Persze egy merénylet mindig felháborító, elítélendő. És elkeserítő láttelep a társadalomban lévő ereszakról, annak egyes tagjaiban tobzódó gyöletről és rületről.

De bármennyire is nyersen hangzik így kimondva, Amerikában az elnök elleni merénylet, legalábbis annak kísérlete, szinte „business as usual”, ahogy Magyar Dávid baloldali publicista fogalmazott a Hír TV Komment című sorában. Az ország története során négy elnök lett merénylet áldozata, és nem sok olyan elnököt tudunk mondani, aki ellen ne követtek volna el merényletkísérletet, vagy legalábbis ne készültek volna erre, amit aztán a titkosszolgálatok vagy egyéb illetékes szervek még időben megghiúsítottak.

Persze attól, hogy már többször is fordult elő hasonló (megjegyzem, Európában, és a világ más részein is), attól még fejbevégo szembesülni vele. Főleg, hogy a szembesülés konkrét videófelvételek tömegét jelenti.

Megnézhetjük minden létező szögben, kameraállásból a pillanatot, láthatjuk gyorsítva, lassítva, kikockázva, osztott képernyűn, grafikákkal feldobva stb. Újra és újra megnézhetjük, mi történt, s lassan már az érzelmi felindultságunk is elmúlik. De ettől még a demokrácia szomorú pillanata ez. Bármennyire is ennek ellenkezőjét mondják különböző baloldali megmondóemberek. Például a nálunk nagyjából ismeretlen, de amerikai liberális körökben igen kedvelt youtuber és politikai kommentátor Destiny, azaz Steven Kenneth Bonnell II. nemhogy nem ítélte el a merényletet, de abban is ellentmondott az őt kérdező Piers Morgannek, hogy ez az esemény szégyenteljes egy demokráciában. Az egyébként rendre mértékletesen fogalmazó, politikailag kiegyensúlyozott Morgan erre – nagyon helyesen – aláalónak, aljasnak („despicable”) nevezte. Szerinte igenis a demokrácia szégyene ez.

És legalább ennyire a demokrácia szégyene mindaz, ami Brüsszelben történik. Élen Ursula von der Leyen újraválasztásával. Arról az Ursula von der Leyenről beszélünk, aki annyira korrump, hogy még a globalista establishmenthez hozzá hasonlóan ugyanúgy odatartozó Európai Bíróság is kénytelen volt elmeszelni a vakcinabeszerezéses ügyei miatt.

De nincs következmény. Egyik nap elmarasztalja a bíróság, másnap ismét megválasztják a bizottság elnökévé. Többek között természetesen Magyar Péter pártja, a Tisza, és a többi globalista, háborúpárti politikai formáció (köztük a jelentősen összezsugorodott Demokratikus Koalíció) képviselőinek szavazataival. Ők azok, akik egyébként rendszeresen Európa-pártinak nevezik magukat, és Európa-ellenességgel vádolják azokat a nemzeti szuverenistákat, konzervatívokat (a leghangosabban természetesen Orbán Viktort vádolják), akik nem akarják elfogadni, hogy Európa a BlackRock és az amerikai hadiipari komplexum gyarmata legyen.

Az amerikai érdekeket (legyen szó akár vakcinákról, akár fegyverekről) vakon kiszolgáló Von der Leyent tehát megválasztották a derék „demokraták”, „Európa-pártiak”, ellenben a Donald Trump elleni merényletet elítélő összeurópai nyilatkozat kiadását leszavazták. És leszavazták azokat a jelölteket is, akiket az Európai Parlament harmadik legnagyobb frakciója, a Patrióták szerettek volna a különböző bizottságok alelnöki pozícióiba juttatni – az Európai Unió alapdokumentumainak és szokásjogának megfelelően.

Fejtsük is csak ki bővebben az utóbbi két témát!

Orbán Viktorék frakciója benyújtott egy javaslatot, hogy hivatalos elítélő nyilatkozat szülessen az Európa Parlamentben a merénylet elítélésére. Az EP 705 képviselője közül 234 részt sem vett az erről tárgyaló ülésen. A jelenlévő 437 közül mindössze 134 támogatta a javaslatot. Természetesen a fasiszta, szélsőjobboldali, autoriter stb. Európa-ellenesek.

Az „európaiak”, a „demokráciapártiak” szerint rendben van egy politikai vezetővel szembeni merénylet, nincs itt kérem semmi látnivaló, semmi elítélendő. Nyilván teljesen más lenne a helyzet, ha Joe Biden ellen követtek volna el merényletet.

Vagy ha nem a megfelelő személyes névmást használták volna mondjuk Biden transznemű egészségügyi

miniszterével szemben. Utóbbiért egyébként Németországban július 1. óta pénzbírság is jár. A németeknél bezzeg rendben vannak az igazi európai értékek! És nem, Magyar Péterék sem szavazták meg a nyilatkozatot. A tartózkodás ebben az esetben teljesen egyértelmű nemet jelent, de annak is a legalantasabb, legsunyibb változatát.

Hasonlóan alantas, ahogy az újonnan alakult Patrióták frakciótól megvonják a bizottsági pozíciókat. Pontosan ugyanúgy, ahogy a német parlament, a Bundestag tette azt az AfD-vel szemben. Kerek perccel természetesen nem mondják ki, hogy az adott párt nem adhat vezető tisztségviselőket a különböző bizottságokba (ezt törvény tiltaná, ezzel mégsem mennek közvetlenül szembe – egyelőre). Hanem a párt jelöltjeit a velük szemben álló többség minden alkalommal leszavazza. Miközben egymással megállapodnak (a néppárt, a szocialisták, a liberálisok és a szélsőbaloldal), egymás jelöltjeit megszavazzák. És miközben a nemzeti szuverenisták jelöltjeit leszavazzák, mert „Európa- és demokráciaellenesek”... Mondom, hogy kiknek a jelöltjeit szavazzák meg szemrebbenés nélkül: a szélsőbaloldalt. Azét a szélsőbaloldalt, amely deklaráltan a kommunista pártok örökségét viszi. Amely pártok Marx-szobrokat avatnak (ja, nem, azt néppárti és szocialista politikusok is simán teszik), és amely pártok nyíltan támogatnak, képviselővé választatnak olyan utcai terroristákat, akik a fényes nappal támadnak rá, és vernek majd nem halálra nekik nem tetsző politikai nézeteket valló, teljesen hétköznapi embereket.

Ezek tehát ma az „európaiak”. Ez lenne ma Európa?

Nem, hogy a rohadás állna beléjük.

(Azért nem fogalmazok adekvátanban, mert ez itt mégiscsak a Magyar Nemzet, nem pedig a Politikai Hobbista.) Európa igenis egy nagyszerű eszme (amellett, hogy persze egy földrajzi valóság), amely eszmét egész egyszerűen elröbölték ezek a gazemberek. És amely eszmét épp azok tisztelik, képviselik, és szeretnék újra érvényesíteni, akiket a gazemberek vádolnak azzal, hogy Európa-ellenesek. Orbán Viktorék frakciója, a Patrióták, és általában a mai nemzeti szuverenista erők, pártok nem Európa ellenében politizálnak. Sőt. Európa érdekében. Csak számukra az európai érdek az európai országok érdekeit, az európai emberek érdekeit jelenti. Nem pedig valamiféle megfoghatatlan, szupranacionális entitás és az ehhez tartozó ideológiakatyvasz kiszolgálását. A szuverenistáknak semmi bajuk sem Európával, sem egymással (oké, a Nagy-Románia pártnak még egy kicsit szofisztikálnia kell, de frankón elkezdődött a folyamat);

nekik a lopakodó hatáskörmegvonással, a senki által meg nem választott, de a hatalomtól megrészegült arctalan bürokratákkal, és az általuk alattomosan létrehozott, a választók ellenőrzése alól egyre jobban kivont, mélyállami felépítménnyel van bajuk.

És akkor kössük is össze a pontokat. Ez pontosan ugyanaz a mélyállami gépezet, amelyiknek Donald Trumpgal is szemben áll. Nem mondjuk azt, hogy konkrétan kik tervelték ki a merényletet. Vagy legalábbis hagyták, hogy az megtörténjen. Ursula von der Leyen bizonyosan nem volt benne. De ez a hálózat ezer szálon össze van kötve. A politikusok (Biden? Von der Leyenen át Magyar Péterig), a finanszírozók (Soros György? a BlackRockon át Bojár Gáborig), a média (a New York Timestól a Frankfurter Allgemeine Zeitungon át a Telexig), a celebek (George Clooney-tól Robert De Niron át Nagy Ervinig), az NGO-k, alapítványok, álcivil szervezetek, és a sok-sok ismeretlen bürokrata mind-mind aktív részese ennek a közegnek. És annak a közhangulatnak, amit ez a közeg a birtokában lévő eszközökön keresztül kelt. Ennek a totális manipulációnak, a nemzeti érdekeket (és Európai valódi érdekeit!) képviselő, a háborút ellenző és azt lezárni akaró politikusokkal szembeni gyűlöletkeltésnek természetes, elkerülhetetlen folyamánya, hogy valaki meg akarja gyilkolni Amerika békepárti elnökjelöltjét. (És akkor most adjuk meg a lehetőséget, hogy a „deep state” tényleg csak manipulált, és a merényletig hergelt valakit, nem pedig maga követte azt el.)

Mikor jön el a pillanat, amikor azt mondjuk: elég volt? Amikor végre kimondjuk, hogy ezek tényleg demokrácia- és Európa-ellenes, utolsó gazemberek. Biden is, Von der Leyen is, Magyar Péter is, Gyurcsány Ferenc is. Donald Tuskról nem is beszélve. És Soros György is. Larry Fink is. Nyilván mindegyik retteg is.

Ugyanis ha elveszítik a hatalmat – márpedig ha nem csalják vagy torzítják el a választásokat, akkor el fogják veszíteni –, akkor felelősségre vonásra számíthatnak.

Ami egy nagyon kényes kérdés. Ugyanis nem vagyok híve a jogi eszközök fegyverként történő alkalmazásának a politikai ellenfelekkel szemben. És ennek semmilyen valódi demokrata nem híve, mert nagyon csúszós talaj. Ez a szektásoknak (akár Magyar-, akár Gyurcsány-, akár Puzsér-szekta stb.) való.

Akik fel akarják akasztani a politikai ellenfeleket. Akik ha megnyernék ma választást, koncepciók pereket akarnának indítani és légtérzárakat elrendelni.

Ugyanakkor valamilyen módon mégiscsak kellene, hogy következménye legyen számukra mindannak, amit az elmúlt néhány évben m?veltek. Ahogy totálisan leamortizálták Európa gazdaságát és versenyképességét. Ahogy ukrán emberek százazreit küldték a vágóhídra a geopolitikai machinációk oltárán.

De még így is azt mondom: inkább adjunk nekik szabad elvonulást – csak jó messzire vonuljanak el. Madagaszkárra például. És soha többé ne engedjük ?ket vissza a hatalom közelébe.

Jeszenszky Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
